

a Görög Köztársaság nem teljesítette a 80/68 irányelv 3., 4. és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit

2. Mivel nem fogadta el azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a Thriassion Pedion régióban lerakott veszélyes hulladékokat nyilvántartsák és azonosítsák, és mivel nem dolgozott ki gazdálkodási tervet a Thriassion Pedion régió veszélyes hulladékaikra vonatkozó önálló vagy az általános hulladékgazdálkodási szabályozás keretein belül, a Görög Köztársaság nem teljesítette a veszélyes hulladékokról szóló 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből és 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

3. A költségeket a Görög Köztársaságnak kell viselnie.

(¹) HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

A C-207/03. sz. és C-252/03. sz., a Novartis AG és társai kontra Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom és a Ministre de l'Economie kontra Millennium Pharmaceuticals Inc. egyesített ügyekben (¹) (a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division, [Patents Court] és a Cour administrative által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek)

(Szabadalmi jog – Gyógyszerek generikus hatóanyaga – Gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványa)

(2005/C 143/09)

(Az eljárás nyelve: angol és francia)

A C-207/03. sz. és C-252/03. sz. egyesített ügyekben, a Novartis AG (C-207/03), University College London, Institute of Microbiology and Epidemiology kontra Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom és a Ministre de l'Economie (C-252/03) kontra Millennium Pharmaceuticals Inc., korábban Cor Therapeutics Inc. közötti eljárásokban a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, (Patents Court) (Egyesült Királyság, C-207/03) és a Cour administrative (Luxemburg, C-252/03) által a Bírósághoz 2003. május 14-én és június 13-án érkezett 2003. május 6-i és

június 3-i határozatával az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissochet, R. Schintgen és J. N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Amennyiben egy a gyógyszer forgalomba hozatalának a svájci hatóságok által megadott és a Liechtensteini Hercegségben a liechtensteini jogszabályok alapján automatikusan elismert engedélye az első engedély az Európai Gazdasági Térség egyik államának területén ennek a gyógyszernek a forgalomba hozatalára, akkor ez forgalomba hozatalra vonatkozó első engedélynek minősül az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás alkalmazásában értelmezett, a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92 rendelet 13. cikkének értelmében.

(¹) HL C 158., 2003.7.5., HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

a C-267/03. sz. (a Högsta domstolen előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Lars Erik Staffan Lindberg-ügyben (¹)

(83/189/EGK irányelv – Információszolgáltatási eljárás a műszaki szabványok és szabályok terén – Műszakiszabálytervezetek közzétételére vonatkozó kötelezettség – Nemzeti szabályozás a szerencsejátékok és a sorsolások tárgyában – Játékautomaták – Játék szervezésének tilalma azokon az automatákon, amelyeknél a nyereményeket nem közvetlenül fizetik ki – „Szerencsekerék” típusú gépek – „Műszaki szabály” fogalma)

(2005/C 143/10)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A C-267/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Högsta domstolen (Svédország) a Bírósághoz 2003. június 18-án érkezett, 2003. április 10-i végzésével az előtte Lars Erik Staffan Lindberg ellen folyamatban lévő büntetőeljárás

rásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó) tanácselnök, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis és J. Klučka, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. április 14.

- 1) Az olyan nemzeti rendelkezések, mint az (1996:1168) törvénnyel [lag om ändring i lotterilagen (1996:1168)] módosított, a sorsolások játékokról szóló (1994:1000) törvény [lotterielagen (1994:1000)], amennyiben azok a bizonyos játékautomaták üzemeltetése általi szerencsejáték szervezésének tilalmát tartalmazzák, az 1994. március 23-i 94/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EK tanácsi irányelv 1. cikkének 9. pontja értelmében műszaki szabálynak minősülhetnek, amennyiben megállapításra kerül, hogy a szóban forgó tilalom hatálya olyan, hogy az érintett terméktől ésszerűen elvárható tisztán másodlagos használatától eltérő használatot nem tesz lehetővé; vagy ha ez nincs így, megállapításra kerül, hogy ez a tilalom jelentősen befolyásolhatja az említett termék összetételét, természetét vagy értékesítését.

- 2) Egy termék szerkezetéhez kapcsolódó szolgáltatás ismételt meghatározása, különösen amely egyes szerencsejáték-gépek üzemeltetéséhez kötődik, ahogyan arról a sorsolások játékokról szóló törvényt módosító (1996:1168) törvény rendelkezik, műszaki szabálynak minősülhet, amelyet a 94/10 irányelvvvel módosított 83/189 irányelv alapján közölni kell, ha ez az új szabályozás nem korlátozódik arra, hogy – anélkül, hogy azokhoz műszaki leírást, új vagy kiegészítő követelményeket fűzne – megismétli vagy felváltja a fennálló műszaki szabályokat feltéve, hogy ezeket a szabályokat az említett irányelv hatálybalépését követően fogadták el, és a Bizottsággal megfelelően közölték, amennyiben azokat 83/189 irányelv érintett tagállambeli hatálybalépését követően állapították meg.

- 3) A nemzeti szabályozásban egy engedélyezési rendszerről egy tiltási rendszerre való átállás jelentőséggel bíró körülmény lehet a 94/10 irányelvvvel módosított 83/189 irányelvben előírt közzététtség szempontjából.

Egy termék vagy szolgáltatás jelentős vagy kevésbé jelentős értéke, vagy a termék, vagy a szolgáltatás piacának mérete olyan körülmények, amelyek nem bírnak jelentőséggel az említett irányelvben előírt közzététtség szempontjából.

a C-385/03. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Hauptzollamt Hamburg-Jonas kontra Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG ügyben ⁽¹⁾)

(Export-visszatérítés – Téves nyilatkozat – Az „igénylés” fogalma – Bíróság – Feltételek)

(2005/C 143/11)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-385/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bíróságnál 2003. szeptember 12-én nyilvántartásba vett 2003. július 30-i határozatával az előtte a **Hauptzollamt Hamburg-Jonas** és a **Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, Juhász E. (előadó) és E. Levits bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: K. Sztranc tisztviselő, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1994. december 2-i 2945/94/EK bizottsági rendelettel módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítési rendszer alkalmazásának közös részletes szabályai megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első és második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett okmányban, azaz a kiviteli nyilatkozatban vagy a kivitelkor felhasznált más okmányban szereplő, és esetleg az alkalmazandónál nagyobb visszatérítéshez vezető téves információ megalapozza az említett cikkben előírt bírság alkalmazását. Ez a szabály alkalmazandó akkor is, ha a rendelet 47. cikkében említett fizetési kérelemben kifejezetten kijelentik, hogy az ezen okmányban megjelölt egyes termékek tekintetében nem kéri az export-visszatérítés kifizetését.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.

⁽¹⁾ HL C 275., 2003.11.15.